

4de Møde.

Lørdagen den 10de October.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal tillade mig at udsætte Mødet et Par Minuter, da det vist vil være hensigtsmæssigt at vente med at fremsætte den anmeldte Forespørgsel, til Ministeriet først er kommet tilstede.

Efter et kort Ophold aabnede Formanden atter Mødet, og gav Ordet til

B. Christensen: Thinget har tilladt mig at spørge det ærede Ministerium, hvilke Lovgivningsforslag Ministeriet agter at forelægge den nærværende Rigsdag, hvilke af disse der allerede maatte være færdige til Fremlæggelse fra Ministeriets Haand, hvilke der endnu maatte ventes at ville blive det i Løbet af Sessjonen, samt hvorvidt en ny Communallov for Danmark og en Lov om Fæstevæsenets Afsløsning paa det Gods, som hører under det Offentliges Omraade, maatte være deriblandt. Jeg troer ikke, jeg behøver at bruge mange Ord, for at begrunde min Forespørgsel; allerede i den foregaaende Tid, da vi havde Provindsialstænder, var det et levende, atter og atter udtalt Ønske, at de Lovforslag, Regjeringen maatte ville fremkomme med, bleve bekendtgjorte forinden Sessjonen aabnedes; men at det i alt Fald maa være ønskeligt, ved Sessjonens Aabning at kjende dem, turde være i sig selv særdeles indlysende, og det turde være blevet saa meget mere indlysende, som den afvigte Sessjon har maattet give os den Erfaring, deels at Love, som man med god Føie troede at kunne have ventet, ikke ere komne tilstede — jeg sigter her for Exempel til Jagtloven — deels at Lovforslag, der virkelig vare af stort Omfang og stor Vigtighed, kom saa seent tilstede, at det vel er muligt, at deres Behandling noget har maattet lide derunder. Men dertil kommer endnu, at det synes, som om det Initiativ, der tilkommer Forsamlingen eller dens enkelte Medlemmer, maatte lide ved, at være i Ubished om, hvad der fra Ministeriets Side vil skee; det er naturligt, at ikke let noget enkelt Medlem vil forelægge Lovforslag, aldenstund han kan vente, at et

lignende vil fremkomme fra Regjeringens Side, og paa den anden Side maa det tilstaaes, at naar Sessjonen er rykket noget videre frem, ere alle Medlemmerne saa beskæftigede, at det ikke let mere vil staae i deres Magt, i den Sessjon i det Mindste, at fremsøre, hvad de dog maatte troe ikke vel burde udsættes til den følgende. Jeg er saaledes temmelig forvisset om, at Fleerheden i denne Forsamling vil billige den Ansøelse, jeg herved tillader mig at udtale, at det vilde være særdeles ønskeligt for Forhandlingerne og for vore Arbeiders Fremme, om det maatte behage det ærede Ministerium, nu, og herefter ved Sessjonernes Begyndelse, at sætte os ind, i det Mindste i de vigtigere af de Forslag, hvormed Regjeringen vil optræde.

Indenrigsministeren: Det er vistnok sandt, som den ærede Forespørger bemærkede, at det ofte er blevet udtalt som noget ønskeligt, at Lovforslagene vare bekendte endog forend de raadslaaende Forsamlinger traadte sammen, men jeg troer, at den Erfaring, man hidtil har havt, noksom har vist, at dette i Reglen ikke vel er muligt; thi hvor ofte dette Ønske end blev udtalt under den forrige Regjering, blev det dog kun i meget faa Tilfælde muligt at tilfredsstille det, og jeg troer, at det i de allerfleste Lande vil være noget ganske overordentlig sjældent, at Lovforslagene bekendtgjøres fra Regjeringen før i det Dieblit, de forelægges de Forsamlinger, som derover skulle raadslaae, med Undtagelse af visse enkelte Arbejder af særdeles Omfang og en særdeles Vigtighed, der have været underkastede mere udførlige Forhandlinger, og undertiden bekendtgjøres saaledes som de udgaae fra de derover nedsatte Commissioner. Hvad nu det angaaer, som den ærede Forespørger yttrede i Slutningen af sit Foredrag, at man skulde gjøre det til en almindelig Regel i Begyndelsen af hver Forsamling at udtale, hvilke vigtigere Lovforslag Regjeringen agtede at fremtræde med, da troer jeg, at selv dette vil have særdeles store Vanskeligheder. For det Første er det ingenlunde altid saa, at den enkelte Minister tør ansee sig bemyndiget til at udtale med Bestemthed, at han vil forelægge den og den Lov, da det jo ikke staaer til ham, alene at fatte en saadan Beslutning,